

متن پرسش

با سلام: حضرت استاد بنده تا صوت ۶ حمد امام رو گوش گرفتم. ۱. در موضوع جعل شما جعل رو به وجود زدین مگ این مربوط به تشکیک در وجود نیست؟ یعنی عرفان جعل رو به وجود نمیزنه درسته؟ به همین خاطر اینجا واسم سوال پیش اومد که امام دارن بر اساس تشکیک وجود جلو میرن یا عرفان؟ ۲. فرمودن زبان شما اسم الله هست دست شما اسم الله هست و... بعد گفتید اسم الله هست یعنی خود الله هست .. از آنجایی که این مخلوقات فانی در الله هستند پس زبان و دست و... خود الله است .. اینجا برداشت من این بود که منظور تون اینه که اینها تجلی الله هستند که الله به تمام شدت در اینها ظهور و حضور داره و اینها هم چون ممکن الوجود هستن هیچ ذاتیتی ندارن و فانی در او هستن پس او در صحنه است .. نه این که الله در این دست ضعیف ظهور کرده و در عقول شدیدتر ظهور کرده بلکه این شدت و ضعف مربوط به ظرفیت مخلوقات هست که متعلق به خودشونه و الله به تمام شدت در اینها ظهور داره ازین بابت هست که میگیم الله در صحنه هست و مخلوق خود الله هست آیا درست گفتم؟ چون در خویشتن پنهان فرمودین من که به صورت بینایی ظهور می کنم تمام من به شدت و کمال خودم در بینایی ظهور میکنه و محدودیت مال بینایی هست نه مال ظهور من در بینایی اگه درست یادم باشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- جعل وجود در این جا یعنی ممکن الوجود را وجود دادن، نه آن که نظر به جعل مطلق وجود باشد که آن معنا نمی دهد ۲- تا این جا خوب آمده اید، بدون عجله ادامه دهید.
موفق باشید